

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมผู้ขับรถแท็กซี่

Legal Measures to Control Taxi Drivers

ภูมรินทร์ บุญล้อม*

บทคัดย่อ

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมผู้ขับรถแท็กซี่ที่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่หลายฉบับ คือ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 แต่บทบัญญัติและมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้ไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันการก่ออาชญากรรมที่เกิดจากผู้ขับรถแท็กซี่ได้ จากการศึกษากฎหมายดังกล่าวข้างต้นจึงพบปัญหาดังนี้ ปัญหาการจัดทำประวัติคนขับรถแท็กซี่ ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการมีและใช้เครื่องสื่อสารและมาตรค่าโดยสารของรถแท็กซี่ ตลอดจนปัญหาการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขับรถแท็กซี่ รวมทั้งการกำหนดประเภทใบอนุญาตขับรถแท็กซี่ จึงได้เสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่อง การจัดทำประวัติผู้ขับรถแท็กซี่ การกำหนดมาตรการและบทลงโทษที่เกี่ยวกับการมีและใช้เครื่องสื่อสารรวมทั้งมาตรค่าโดยสารให้มีสภาพที่บังคับที่เคร่งครัดและชัดเจน การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตลอดจนเกณฑ์อายุของผู้ขับรถแท็กซี่ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรมีการกำหนดให้มีใบอนุญาตขับรถแท็กซี่ไว้เป็นการเฉพาะเพื่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นบนรถแท็กซี่ให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : มาตรการ การควบคุม

Abstract

Legal measures to control the illegal taxi drivers involved in several cars are the Vehicle Act 2522 Road Traffic Act 2522 and the Transport Act 2522, but the provisions and measures. Law enforcement cannot be enforced effectively in the prevention of crime caused by driving a taxi. Of legal education, the above problem is as follows. Problems of the History of the taxi driver. The problem for law enforcement to control and use communication and Taxi meter fare. The problem of defining features, and the prohibition of the taxi driver. Including the categories of licensed taxi driver. Therefore suggested amendments to the laws on the subject. Making history the taxi driver. Measures and penalties relating to the provision and use of communication

*นักศึกษาริฎญาโท คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

as well as standard fare, the conditions imposed strict and clear. Configuration and prohibitions as well as the age of the driver to be more appropriate. Moreover, they should be assigned to a licensed taxi driver, specifically to prevent crimes that may occur on the taxi to be effective.

Keywords : measure, control

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“รถแท็กซี่” ซึ่งแต่เดิมชาวพระนครเรียก รถแท็กซี่ว่า “รถไมล์” โดยเรื่องราว พ.ศ. 2467-2468 พระยาเทพหัสดิน-ณ อยู่ธยา (ผาด) ได้เป็นบุคคล ผู้ริเริ่มให้กำเนิดแท็กซี่ขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย โดยนำเอารถยี่ห้อออสตินขนาดเล็กออกวิ่งรับจ้าง มีการแสดงป้ายว่าเป็นรถรับจ้างโดยติดป้ายรับจ้าง ไว้ข้างหน้าข้างหลังของตัวรถ และคนขับรถใน สมัยนั้นส่วนใหญ่เป็นทหารอาสา สำหรับค่าโดยสาร คิดเป็นไมล์โดยคิดไมล์ละ 15 สตางค์ในช่วงแรกนั้น มีรถแท็กซี่รุ่นบุกเบิกเพียง 14 คันเท่านั้น ซึ่งแม้ในปี พ.ศ. 2469 นั้นจะมีจำนวนน้อยก็ยังไม่ประสบปัญหา การขาดทุนจนต้องเลิกกิจการเหตุผลเพราะการ เรียกเก็บค่าโดยสารแพงเกินไป อีกทั้งยังไม่เป็นที่ นิยมของผู้ใช้บริการจึงไม่ยอมนั่งหรือ ใช้บริการ รถแท็กซี่ ประกอบกับพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ยังมีพื้นที่ไม่กว้างใหญ่ นอกจากนี้ยังมีรถรับจ้าง อื่นๆ ที่ให้บริการอยู่ เช่น รถเจ๊กหรือรถลากอยู่เป็น จำนวนมากและยังมีราคาถูก ดังนั้น จึงทำให้ การบริการรถแท็กซี่ต้องเลิกกิจการไป หลังจากนั้น กรุงเทพมหานครก็ไม่มีรถแท็กซี่อีกเลย

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2490 มีผู้นารถยนต์นั่งมาให้บริการในลักษณะ รถแท็กซี่ อีกครั้งหนึ่ง แต่ในครั้งนี้ได้รับความนิยมจนมีการ

จัดตั้งเป็นบริษัทเดินรถแท็กซี่ขึ้น โดยคิดค่าโดยสาร กิโลเมตรละ 2 บาท รถที่นำมาบริการเป็นรถยี่ห้อ เรโนลต์เครื่องยนต์ขนาดเล็กๆ จึงเรียกว่าแท็กซี่ ว่า “เรโนลต์” กลายเป็นจุดเริ่มความสำเร็จของการ เดินรถแท็กซี่ ซึ่งการโดยสารด้วยรถแท็กซี่เป็น ที่นิยมของคนทั่วไปและในช่วงนั้นยังมีรถจำนวน น้อยอยู่จึงทำให้การเดินรถแท็กซี่ประสบผลสำเร็จ การได้รับความนิยมนั้นเพราะแท็กซี่สามารถ ให้ความสะดวกรวดเร็วได้ดีกว่ารถจักรยานยนต์ สามล้อถีบที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในยุคนั้น ด้วย เหตุนี้ทำให้อาชีพ ขับรถแท็กซี่เป็นที่นิยม

ความเป็นมาและวิวัฒนาการของรถแท็กซี่ ในประเทศไทยนั้นได้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ตาม ความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของโลก จนทำให้การขับรถแท็กซี่กลายเป็นธุรกิจ ที่สร้าง รายได้ให้กับทั้งผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ขับรถแท็กซี่ มีการใช้รถแท็กซี่เป็นยานพาหนะในการสัญจร ไปมาอย่างกว้างขวาง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาถึงวิวัฒนาการ ความเป็นมา ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับรถแท็กซี่และ การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการของไทย

2.2 เพื่อศึกษาถึงกฎหมาย ระเบียบและ ข้อบังคับเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจรถแท็กซี่ รวมทั้งมาตรการในการควบคุมและคุ้มครอง ผู้ขับรถแท็กซี่

2.3 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจรถแท็กซี่ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการรถแท็กซี่และผู้ขับรถแท็กซี่เพื่อที่จะเป็นการคุ้มครองผู้ใช้บริการรถแท็กซี่ทั้งตามกฎหมายของประเทศไทยและต่างประเทศ

2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แบบหรือระบบที่เหมาะสมต่อการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในรถแท็กซี่กรณีมาตรการในการควบคุมผู้ขับรถแท็กซี่เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. สมมติฐานการวิจัย

กฎหมายและมาตรการในการควบคุมผู้ขับรถแท็กซี่ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่อาจป้องกันปัญหาอันเกิดจากอาชญากรรมโดยผู้ขับรถแท็กซี่ได้เพียงพอ เนื่องจากการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขับรถแท็กซี่ยังขาดคุณภาพและมาตรฐานในการควบคุม รวมทั้งการออกใบอนุญาต จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานดังกล่าวโดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ

4. ขอบเขตการวิจัย

วิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาในเรื่องรถแท็กซี่ ผู้วิจัยจึงศึกษา แนวคิด มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้ใช้บริการรถแท็กซี่ ตามหลักพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 กฎกระทรวงและระเบียบข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับรถแท็กซี่ รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

วิจัยฉบับนี้ เป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะคู่ขนาน คือ การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศจากแหล่งข้อมูลทั้งที่เป็นตำรากฎหมาย วารสารกฎหมาย บทความ รายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์กฎหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องมาใช้ทั้งในประเทศและต่างประเทศตลอดจนถึงเอกสารทางวิชาการที่ได้มาในรูปของข้อมูลจาก Internet รวมไปถึงการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการวิจัยด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Method) โดยใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ขับรถแท็กซี่ ผู้โดยสาร ตำรวจในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล การศึกษาทบทวนคดีของกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยการวิเคราะห์บทบัญญัติอันเป็นสาระสำคัญที่มีอยู่เพื่อหาข้อสรุปในส่วนที่เป็นข้อจำกัดทางกฎหมายในส่วนของมาตรการเพื่อการควบคุมผู้ขับขี่

สรุปและข้อเสนอแนะ

เมื่อได้ทำการศึกษาในเรื่องปัญหากฎหมายแล้วทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายที่มีปัญหาและผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมบนรถแท็กซี่และมีส่วนเกี่ยวข้องถึงผู้ประกอบการหรือผู้ขับรถแท็กซี่ ซึ่งปัญหานั้นย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ รถแท็กซี่ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ในเรื่องชนิดของใบอนุญาตขับรถโดยการกำหนดให้มีใบอนุญาตขับรถแท็กซี่

เป็นการเฉพาะโดยตรง เพราะการกำหนดให้มีใบอนุญาตขับรถแท็กซี่เป็นการเฉพาะ ย่อมทำให้สามารถกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตให้มีความเคร่งครัดรัดกุมได้ และยังสามารถติดตามตรวจสอบการให้บริการของผู้ขับรถแท็กซี่ได้ ตลอดระยะเวลาที่ให้บริการ นอกจากนี้ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการทางกฎหมายในเรื่องการให้ใช้ใบอนุญาตขับรถอีกประเภท โดยกำหนดเป็นข้อห้ามมิให้ใช้ใบอนุญาตอื่นแทนใบอนุญาตขับรถแท็กซี่อย่างเด็ดขาด

2. ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 46 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอใบอนุญาตขับรถแท็กซี่ โดยกำหนดไม่ให้มีข้อยกเว้นใดๆ ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตขับรถแท็กซี่เป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือเป็นผู้ที่เคยกระทำความผิดตามกฎหมายอาญา ในเรื่องหมวดความผิดทางเพศและความผิดในเรื่องทรัพย์ ในระยะเวลา 6 เดือนถึง 1 ปี จะไม่สามารถขอใบอนุญาตขับรถแท็กซี่ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุมคัดสรรบุคคลที่ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีจริยธรรมในการให้บริการ

3. ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 49 (2) เกี่ยวกับการกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ขอใบอนุญาตขับรถแท็กซี่ให้สูงขึ้น จากเดิมที่กำหนดอายุขั้นต่ำไว้เพียงอายุ 22 ปีบริบูรณ์ ให้มาเป็นอายุขั้นต่ำไม่น้อยกว่าอายุ 25 ปีบริบูรณ์ เพราะบุคคลในช่วงอายุดังกล่าวถือเป็นวัยคาบเกี่ยวระหว่างการเป็นวัยรุ่นตอนปลายกับการเป็นผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งยังไม่มีวุฒิภาวะที่พร้อมเพียงพอต่อการรับผิดชอบ

ในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้อื่น อีกทั้งควรกำหนดให้มีมาตรการทางกฎหมายในการกำหนดอายุขั้นสูงของผู้ขับรถแท็กซี่ไว้ โดยให้ถือว่าเป็นคุณสมบัติอีกประการหนึ่งของผู้ขอรับอนุญาตขับรถแท็กซี่ โดยให้เพิ่มข้อความไว้ในข้อกำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตว่า “ผู้ขอใบอนุญาตขับรถแท็กซี่จะต้องมีอายุไม่เกินกว่า 60 ปีบริบูรณ์”

4. ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ลักษณะ 12 หมวด รถแท็กซี่ให้มีการติดตั้งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์โดยให้ผู้โดยสารรูดบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำหรับชาวต่างชาติให้กดรหัสพาสปอร์ต (passport) บนรถแท็กซี่ เพื่อที่จะได้ทราบว่าผู้โดยสารคนที่ใช้บริการเป็นใคร ขึ้นจากที่ใด ลงเมื่อเวลาไหน เพื่อให้ผู้โดยสารได้รับความปลอดภัยในการใช้บริการ ให้ถึงที่ปลายทางได้อย่างปลอดภัย

บรรณานุกรม

- ทัศนีย์ สิริวิทยกุล. (2547). **กฎข้อบังคับในการจัดระเบียบการขนส่ง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีระเดช รุ่งมงคล. (2546). **การขนส่งเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประชด ไกรเนตร. (2541). **การขนส่งผู้โดยสาร**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเสริฐ เมฆมณี. (2523). **หลักทฤษฎีวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิพิธการพิมพ์.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). **การควบคุม**

อาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม : หลัก

ทฤษฎีและมาตรการ. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

ครรรชิต อุดุลยธรรม. (2537, กรกฎาคม). **แท็กซี**

มิเตอร์ : ตลาดเริ่มอึมครึม. รายงาน

เศรษฐกิจรายเดือน, (หน้า 46-51).

ไชยยันต์ ปรัตถพงษ์. (2536, กุมภาพันธ์). **แท็กซี**

ยุคเสรีวัดกันที่สายป่าน. วารสารผู้จัดการ,

(หน้า 158-167).

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522